

கேள்விகள் நிறைந்த நாள்

A DAY OF QUESTIONS

ஆதார வசனங்கள் : மத்தேயு 22:15-22

“இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்”
- மத்தேயு 22:21.

இந்தப் பாடம், பொல்லாத திராட்சைத் தோட்டக்காரர்கள் மற்றும் ஆயத்தமில்லாத விருந்தாளிகள், இயேசுவால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தெய்வீகத் திட்டத்தின் அழகிற்கு தங்களை உண்மையில் குருடாக்கச் செய்கிறதாகிய தங்களுடைய சொந்த முறைகள் மற்றும் கோட்பாடுகளினால் மிகவும் வசீகரிக்கப்பட்டிருந்ததை நமக்குக் காண்பிக்கிறது. இதைக் குறித்து நாம் ஊகிக்கவில்லை. பரி.பேதுரு, பெந்தெகொஸ்தே நாளின் விசாரணையாளர்களுக்கு விளக்குகையில், “சகோதரரே, நீங்களும் உங்கள் அதிகாரிகளும் அறியாமையினால் இதைச் செய்தீர்கள் என்று அறிந்திருக்கிறேன்” (கிறிஸ்துவை சிலுவையில் அறைந்ததை) என்று கூறுகிறார் (அப் 3:17). “அறிந்திருந்தார்களானால், மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறையமாட்டார்களே” என்று பரி.பவுல் அறிவித்தார் (1கொரி2:8). சுயசித்தத்தாலும். தேவனுடையதல்லாத திட்டங்கள் மற்றும் திட்டம் வகுத்தல்களாலும் வளர்க்கப்பட்ட தவறு, எப்போதும் ஒரு குருட்டுத்தனத்தின் விளைவையே உடையதாயிருக்கிறது. அதினால், தேவனுடைய உண்மையான செய்தி அவர்களை சென்றடையும்போது, “அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்கு பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்” என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார்.

கிறிஸ்தவர்களும் கூட, பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படாதிருந்து, தப்பறையினாலோ அல்லது சுயநலத்தினாலோ ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதற்கு ஏற்ற விகிதத்தில், குருடாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவனுடைய அன்பின் நீள, அகல, உயர், ஆழத்தை சிலர் அதிகமாகவும், சிலர் குறைவாகவும் காண்கிறார்கள். நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் பரந்து அகன்றதாக திறக்க நமக்காக பரி.பவுல் ஜெபித்ததில் எந்த ஆச்சரியமுமில்லை! - எபேசியர் 1:18.

இயேசுவின் போதனைகள் பெருந்திரளான ஜனங்களிடத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துகிறதை உணர்ந்து, தங்கள் சொந்த போதனைகளின் முரண்பாடுகளை அறிந்த ஞானிகளாகிய (ஆவிக்குரிய குருடர்களான) பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களும், இயேசுவின் போதனைகள் முரணாக இருப்பதாக தங்களால் காண்பிக்க முடியும் என்று நினைத்தனர். இந்த நோக்கத்திற்காக, கேள்விகளைக் கேட்பதற்கும், இயேசுவை சிக்கவைக்க நாடுவதற்கும், ஜனங்களிடத்தில் அவர் ஊக்கமுட்டிய நம்பிக்கைகளின் முரண்பாட்டைக் காண்பிப்பதற்கும், இவ்விதமாக ஜனக்கூட்டத்தில் அவரை அவமதிக்கவும், அவர்கள் தங்கள் சீடர்கள் சிலரை ஜனக்கூட்டத்தின் மத்தியில் அனுப்பினர். இவற்றில் முதலாவதாக, அரசாங்கத்திற்கு அவர் நேர்மையில்லாதவர் என்று நிரூபிக்கும்படியாகவும், இராயனின் வரிவிதிப்பு சட்டத்திற்கு எதிராக போதிக்கிற, தேசதுரோக நபராக அவர் கைது செய்யப்பட வழி நடத்தவும், அவர் எதையாகிலும் சொல்லுவதில் அவரை சிக்கவைக்க நாடினர்.

மற்றொரு புறத்தில், இராயனுடைய சட்டத்தைக் குறித்து அவர் வாதிட்டாரானால், இதனால் பொதுமக்களின் உணர்வுக்கு அவர் விரோதமாயிருப்பார் என்றும் அவர்கள் நினைத்தனர்.

இயேசு பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானத்தை உடையவராயிருந்தார். "இராயனுக்கு வரிகொடுக்கிறது நியாயமோ, அல்லவோ" என்ற அவர்களின் கேள்விக்கு பதில் கூறுகிறதில், வரிக்காசை எனக்குக் காண்பியுங்கள் என்றார். அவர்கள் ஒரு பணத்தை அவரிடத்தில் கொண்டு வந்தனர். அப்போது அவர் இந்த சுருபமும் மேலெழுத்தும் யாருடையது என்று கேட்டார். இராயனுடையது என்றார்கள். அதற்கு அவர்: அப்படியானால் இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள் என்றார்! அப்படியொரு பதிவில் அவர்கள் வியப்படைந்து, அவரை விட்டுச் சென்றதில் ஆச்சரியமில்லை. உண்மையாகவே, "அந்த மனுஷன் பேசுகிறதுபோல ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசினதில்லை"

இராயனுடையவைகள்

எஜமான் அந்த கேள்வியை சாதூர்யமாக தவிர்க்க மாத்திரம் செய்தார் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. மிகவும் மோசமான சில மனிதர்கள் கேள்விகளை தட்டிக்கழிக்கவும் அல்லது தவிர்க்கவும், கேள்விகேட்பவரின் செலவில் சிரிக்கவும் இயலுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அந்த பதில் முழுமையானதாக இருந்தது. அதாவது, சத்தியமாக, முழுவதும் உண்மையாக, வார்த்தையில் ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும் எஜமானரின் எல்லா போதனைகளுடன், முழு இசைவில் இருந்தது. அவருடைய பூஷர்கள் அரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களாக, சண்டை செய்கிறவர்களாக, குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறவர்களாக இருக்க போதிக்கப்படவில்லை. மாறாக, நன்றியுள்ளவர்களாக, பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக, சந்தோஷமுள்ளவர்களாக, "அதிகாரமுள்ளவர்களுக்கு கீழ்ப்படிகிறவர்களாக" ஜீவிக்கவே கற்பிக்கப்பட்டனர். தற்போதைய இராஜ்ஜியங்களின் அதிகாரங்கள், வெறுமனே மனிதர்களால் அல்ல, தேவனால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

பூமிக்குரிய இராஜ்ஜியங்கள் சில சமயங்களில் உரிமை கோருவதைப் போல, உண்மையில் அவை தேவனுடைய இராஜ்ஜியங்கள் அல்ல என்பது உண்மையே. உண்மையில் அவைகள் அடிக்கடி பேரரசுகளையும் அதிகாரங்களையும் கைப்பற்றுகின்றன என்பது உண்மையே. உண்மையில் அவைகள் சில சமயம் பாவம், அநீதி, அக்கிரமம் ஆகியவற்றை வளர்க்கின்றன. மேலும் அவை பெருமளவில், வெளிப்புறத்தோற்றத்தில் மனித சூழ்ச்சி மற்றும் பொல்லாப்பின் விளைவாக இருக்கின்றன என்பதும் உண்மையே. இருந்த போதிலும், யேகோவா தேவன் மாபெரும் கர்த்தாதி கர்த்தாவாக இருக்கிறார் என்பதை தேவனுடைய ஜனங்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மேலும், பாவமுள்ள மனிதர்களின் கைகளில், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையை அனுமதிப்பது, இந்த தற்காலத்துக்கான அவரது திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது என்றாலும், இன்னமும் இந்த இராஜ்ஜியங்களை அவர் நியமிக்கிறார், அங்கீகரிக்கிறார். அல்லது அனுமதிக்கிறார் என்ற அறிக்கையை நியாயப்படுத்துவதைப் போல, ஒருவரைத் தடுக்கவோ அல்லது மற்றொரு ஆட்சியாளரை முன்னெடுத்துச் செல்வதினிமித்தமாகவோ, அவர் இன்னும் அப்படிப்பட்ட ஒரு மேற்பார்வையை செயல்முறைப்படுத்துகிறார் என்பதை தேவனுடைய ஜனங்கள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். எனவே, பரலோகத் தகப்பன் எதை அங்கீகரித்தாலும் அல்லது அனுமதித்தாலும், அதை அவருடைய கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகளில் ஒருவரும் எதிர்க்கவோ அல்லது மாற்றவோ அல்லது கவிழ்க்கவோ ஒருகணம் கூட சிந்திக்கக்கூடாது.

தேவன் உயர்த்துகிறார், தாழ்த்தவும் செய்கிறார் என்று வேத வசனங்கள் அறிவிக்கின்றன. கோபம், வெறுப்பு, வன்மம், சண்டை ஆகியவற்றின் ஆவியால் நிரப்பப்பட்டவர்கள், சந்தர்ப்பம் வரும்போதெல்லாம், தங்கள் வல்லமையை பயிற்சி செய்யவும், தங்கள் சொந்த சுய நல விருப்பங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லவும் தயாராக இருக்கிற எண்ணற்றவர்களை அகற்றுவது அவரிடம் இருக்கிறது என்று வேதவசனம் அறிவிக்கிறது. எனவே பூமியின் மீதான ஆளுகை மற்றும் ஏற்பாடுகளில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த கர்த்தர் விரும்பும்போதெல்லாம், **[R5513 : page 235]** அவருடைய தடுக்கும் ஏற்பாட்டின் கரத்தை அகற்றுவது மட்டுமே அவருக்கு தேவைப்படுகிறது, உடனே தீய செல்வாக்கு அந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேலை செய்யும். தேவனுடைய ஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் அனைவரும் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாக, நீதியை ஆதரிப்பவர்களாக, எல்லா மனிதர்களுடனும் சமாதானமாக வாழ்கிறவர்களாகவும் இருக்க, "மேலான அதிகாரங்களுக்கு" முற்றிலும் கீழ்ப்படுத்துவோராக இருந்து, அவைகளை தெய்வீக நியமனமாகவும் அனுமதியாகவும் அங்கீகரிக்க அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்.

இராயன் தலைமையாக இருந்த ரோமப்பேரரசின் விஷயத்தில், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் மூலமாக, அதன் எழுப்புதல் உலகளாவிய ஆட்சியுரிமையாக இருக்கும் என தேவன் தீர்க்கதரிசனமாக முன்னறிவித்ததை நாம் கவனிக்கிறோம். எனவே, அந்த ரோம அதிகாரத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கு எதிராகப் பேசுவது இயேசுவுக்கோ அல்லது அவருடைய எந்த ஒரு பூஷருக்கோ உரியது அல்ல. ரோம் அரசாளுமானால், ரோம் ஆதரிக்கப்பட வேண்டியது தேவையாயிருந்தது; அந்த ஆதரவளித்தலானது, வரிசெலுத்துவதன் வழிமுறை மூலமாக, முறையாக போதுமானதாக இருந்தது. அப்படியானால், "இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்" என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகள் எவ்வளவு நீதியாயிருக்கிறது. வரி செலுத்த அவர்களிடம் பணம் இல்லாதபோது, பரி.பேதுருவிடம் அறிவுறுத்தி, ஒரு மீனைப் பிடித்து அதன் வாயிலிருந்த வெள்ளிப் பணத்தை எடுத்து, தனக்காகவும் இயேசுவுக்குமான வரியை செலுத்த அறிவுறுத்தியதில், எஜமானர் தாமே வரிசெலுத்தியதை நாம் நினைவுகூறுகிறோம் (மத் 17:27).

தேவனுடையதை அவருக்கு செலுத்துங்கள்

கேள்வி கேட்டவர்கள் தேவனுக்கு செலுத்த வேண்டிய தங்கள் கடமைகளை அவருக்குச் செலுத்துவதன் மீது நோக்கங்கொண்டவர்களாக இருந்திருந்தால், மிகவும் வித்தியாசமான மன கட்டமைப்பை உடையவர்களாக இருந்து, இயேசுவை அவருடைய வார்த்தைகளில் அகப்படும்படிக்கு அல்லது சிக்கவைக்கும்படிக்குத் தேடாமல், அதற்கு மாறாக, அவருடைய பூஷர்களாக இருப்பதற்கு சந்தோஷமடைவோராக இருந்திருப்பார்கள். அப்படியானால், தேவனுக்குரியவை எவை? **[R5513 : page 236]** நாம் அவருக்கு என்ன கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்? அவருடைய சிருஷ்டிகளாக நாம் அவருடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்று பதில் கூறுகிறோம். நாம் உடைமையாகப் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு தாலந்தும் ஆற்றலும், நீதியின் உரிமையினால் நம்முடைய சிருஷ்டிகரின் ஊழியத்திலும், அவருக்கு துதி செலுத்துவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இயல்பாகவே சுபாவப்படி நாம் பாவினர்களாக இருந்தோம் என்பதையும், தேவனுடைய இரக்கம் கிறிஸ்துவின் மூலம் ஒரு மீட்பை வழங்கியிருக்கிறது என்பதையும் கூடுதலாக உணர்ந்தவர்கள், தங்கள் சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமான ஜீவ பலியாக, நம் புத்தியுள்ள ஆராதனையை சந்தோஷத்தோடு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்.

தேவனுடைய நன்மையை நாம் உணரும் போது, அந்த நன்மை, ஆதாமினால் இழந்த எல்லாவற்றையும் திரும்பக் கொடுக்கிறதன் சிலாக்கியத்துடன், முழு உலகத்தையும் ஆசீர்வதிக்க நோக்கங்கொண்டிருந்து கல்வாரியில் மீட்டெடுத்தார் என்ற இந்த தேவனுடைய நன்மையை நாம் உணரும்பொழுது, இந்த புத்தியுள்ள ஆராதனை வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்த சவிசேஷ யுகத்தின் அழைப்பானது, இயேசுவின் பின்னடியார்கள் அவருடைய மேசியாவின் இராஜ்ஜியத்தில் அவருடன் இணைந்து செயல்படுகிறவர்களாக இருக்க அனுமதிக்கிற கண்ணோட்டத்துடன் இருக்கிறது என்பதை கற்றுக் கொள்ளும்போது, நாம் பயபக்தியினாலும், அதே போல் ஆச்சரியத்தினாலும் நிரப்பப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பரம அழைப்பின், அப்படிப்பட்ட சபாவ மாற்றத்தின் கனம், மகிமை மற்றும் சாவாமையை அடைகிறதன் சாத்தியங்களை உணர்ந்து, நாம் நம்முடைய குறைவானதையெல்லாம் தேவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இயேசுவின் பலியின் புண்ணியத்தின் மூலமாக தகுதியடைந்திருக்கிறோமே தவிர, இது தெய்வீக அங்கீகாரத்துக்கு தகுதியற்றதாக இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். பிரியமானவருக்குள்ளாக மாத்திரமே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்.

மேற்கூறிய எல்லாவற்றுடனான முழு இசைவில், தேவனுடையவைகளை பூசருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதே கருத்தாயிருக்கிறது. இங்கு தேவ ஜனங்கள் அநேகருக்கு கண்ணியானது வைக்கப்பட்டுள்ளது. உலகத்துடனான நட்புறவை, சத்தியத்தை தியாகம் செய்வதனால் வரும் விலையில் மாத்திரமே வாங்க முடியும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். "உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதிருங்கள்". "இருள் ஒளியைப் பகைக்கும்" போன்ற வேத வசன வார்த்தைகளின் சத்தியத்தில் அவர்கள் பெருமளவு நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். பூசருடையதை பூசருக்கும். "யாவருக்கும் செலுத்த வேண்டிய கடமைகளையும்" செலுத்தினாலும் அவர்களுடைய தர நிலையானது, உலகத்தினுடையதிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றினுடைய அவர்களின் கண்ணோட்டமும் மிகவும் வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. அதாவது, அது ஒரு விரோதத்தை, நலன்களிள் மோதலை வளர்க்கிறது.

எனவே இயேசு கூறுகிறார். "உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால் உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும். நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்ட படியினாலும், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது (யோவா 15:18,19). "உலகத்திலும் உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் அன்பு கூராதிருங்கள்; ஒருவன் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தால் அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பு இல்லை என்ற அப்.யோவானின் வார்த்தைகளின் வலிமையை அவர்கள் தங்கள் மீது பெருமளவில் பதியச்செய்துள்ளனர்.

உலகத்தின் தர நிலைகள், வழக்கங்கள், குறிக்கோள்கள், கண்ணோட்டங்கள் போன்றவைகளெல்லாம் சத்தியத்தின் ஆவி மனதில் பதியப்பட்டவர்களிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டதாயிருக்கிறது.

எனவே, இவைகள் ஒன்று மற்றொன்றுடன் இசைவில் இருப்பது கூடாத காரியமாயிருக்கிறது. "இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது". இதிலிருந்து, முழு மனதோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழு பெலத்தோடும் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வது மற்றும் தேவனுக்குரியவைகளை அவருக்குக் கொடுப்பது என்பது, உலகத்தின் கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் உணர்வுகளுக்கு எதிராக நம்மை

வைத்துக்கொள்வதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. இதுவே கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தின் உண்மையான பரீட்சையாயுள்ளது. "தேவனே முதலாவது" என்ற இந்த பரீட்சைக்கு நிற்பவர்கள், அவர் மனதில் பதிய வைத்திருக்கிற கொள்கைகளுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறவர்கள் மட்டுமே, தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இராஜ்ஜியத்தின் அங்கத்தினராக இருப்பதற்கான நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்.

மற்றொரு வார்த்தைகளில், தேவனுடையதை தேவனுக்குச் செலுத்துங்கள் என்பது இறுதியாக, பூமிக்குரிய ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் நாம் விலையாகக் கொடுப்பதாக இருக்கும். ஆனால் உண்மையுள்ளவர்க்கு, விசுவாசமுள்ளவர்க்கு தேவன் இழப்பீட்டை வழங்குகிறார். அவர்கள் இழந்த உலகப்பூர்வமான புன்னகைக்கு பதிலாக. பரலோகத் தகப்பனின் புன்சிரிப்பையும். தங்கள் மீட்பரின் தயவையும் பெறுகிறார்கள். கர்த்தர் நிமித்தமாகவும், தேவன் நிமித்தமாகவும், தெய்வீக சத்தியத்தினிமித்தமாகவும், அவர்கள் பலியாக செலுத்தின எல்லாவற்றிற்கும் நூறத்தனைக்கும் அதிகமாக, இந்த தற்கால ஜீவியத்தில் ஈடுசெய்யப்படும் என்ற எஜமானின் வாக்குறுதியையும் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த தற்கால ஜீவியத்தில், அபரிதமாக ஈடுகட்டப்படுவதுடன், வரவிருக்கிற யுகத்தில் அதன் தயவுள்ள நிலைகளின் கீழ், நித்திய ஜீவனுக்கான உறுதியும் வருகிறது.
